

УДК 372.881.111.1(045)

Юлія Золотко

ORCID iD 0000-0001-7739-0535

асистент кафедри англійської філології,
Маріупольський державний університет,
просп. Будівельників, 129-а, 87500 м. Маріуполь, Україна
juliazolotko7791@gmail.com

ПРОФЕСІЙНЕ СПРЯМУВАННЯ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ МАЙБУТНІМ МАГІСТРАМ МЕНЕДЖЕРАМ ОСВІТИ

У статті розглянуто проблему викладання англійської мови для професійних цілей. Визначено особливості проектування дисципліни «Іноземна мова у професійному середовищі» для магістрів спеціальності «Управління навчальним закладом», охарактеризовано навчально-методичний комплекс цієї дисципліни. Розглянуто підходи до трактування поняття «іноземна мова професійного спрямування». Проаналізовано функції викладача іноземної мови для професійних цілей. Визначено алгоритм дій викладача який є найбільш доцільним у проектуванні професійно-орієнтованого навчання іноземної мови. Наведено приклади новітніх підходів і інноваційних видів навчальної діяльності.

Ключові слова: іноземна мова професійного спрямування; магістр; менеджер освіти; фахова мова.

Вступ. Реформування вищої освіти і науки України вимагає перегляду та оновлення цілей, принципів, змісту навчання, методів викладання, форм контролю та критеріїв оцінювання та самооцінювання, засобів навчання як загалом в системі вищої освіти, так і в межах кожної конкретної спеціальності. Так, розвиток професійної досконалості, що забезпечить появу висококваліфікованих фахівців та їх мобільність як на українському, так і міжнародному ринку праці, робить вивчення іноземної мови (далі ІМ) та культури неодмінним компонентом системи освіти майбутнього фахівця.

Активно впроваджувані реформи в Україні, направлені на перетворення у повноправного партнера в ділових стосунках з європейськими державами, участь у міжнародних проектах, конференціях, тренінгах вимагають від українських управлінців, менеджерів та ділових людей володіння іноземними мовами, що розглядається в першу чергу як критерій професійної компетентності спеціаліста.

Аналіз наукових джерел та публікацій свідчить, що дослідження питання навчання іноземної мови професійного спрямування для різних сфер професійної діяльності висвітлено у працях таких вітчизняних науковців: А. Ковальової, Н. Микитенко, Н. Муқан, О. Пономарьової та ін. Питання контекстного навчання є предметом розвідок таких науковців, як А. Вербицький, Н. Бакшаєва, Н. Борисова, Т. Дубовицька, М. Ільязова, В. Іщук, В. Кругликов, О. Ларіонова, І. Марчук, З. Юлдашев та багато інших. Проблема навчання іноземної мови для спеціальних цілей вивчалася такими вітчизняними дослідниками як:

І. Голуб, Л. Гурєвою, Л. Дудіковою, І. Куліш, А. Мунтян, І. Шпак та ін. Долучилися до розв'язання вищезазначеної проблеми і російські вчені (К. Іноземцева, А. Крупченко, Т. Петрашова, О. Поляков, Т. Хомутова та ін.). Деякі науковці у своїх працях вживають поряд з терміном «англійська мова для спеціальних цілей (АСЦ)» поняття «фахова мова» (В. Артемов, Т. Брик, Д. Бубнова, С. Вискушенко, Д. Демченко, Т. Кияк, Ю. Кміть, Л. Конопляник, З. Корнева, Н. Микитенко, Ю. Ніколаєнко, А. Петрова, І. Сімкова, О. Тарнопольський, Н. Тоцька, Л. Хоффман, А. Waters, Р. Strevens та ін.), «субмова» (Л. Жук, Н. Орлова та ін.), «професійно орієнтована іноземна мова» (А. Крупченко та ін.). Саме термін English for Specific Purposes (ESP) пропонується вживати переважно більшістю міжнародних фахівців з викладання англійської мови для спеціальних цілей (А. Вотерс, В. Георгієва, Т. Дадлі-Івенс, Дж. Свейлз, М. Сейнт Джон, Р. Смоук, Т. Хатчінсон, М. Філіпс, С. Шеттлсорт та ін.).

Проте, проблема викладання іноземної мови для спеціальних цілей майбутніх фахівців деяких галузей професійної діяльності, включаючи менеджерів освіти залишається недостатньо висвітленою. Все викладене вище зумовлює актуальність нашого дослідження, тому **мета статті** полягає у визначенні особливостей проектування курсу «Іноземна мова у професійному середовищі» для магістрів спеціальності «Управління навчальним закладом», майбутніх менеджерів освіти.

Професійне спрямування викладання англійської мови майбутнім менеджерам освіти. Мова й професія – дві важливі суспільні категорії, які покликані обслуговувати потреби суспільства,

окремих його груп і кожної людини. Мова з багатьма її функціями забезпечує належний рівень грамотності носіїв певної професії, формує їх уміння спілкуватися у всіх сферах комунікації – у професійних відносинах, у науці, освіті, культурі, економіці тощо.

На сьогодні мало володіти лише тими знаннями, що дала школа. Молодий спеціаліст із вузівською освітою сьогодні повинен добре знати іноземну мову і використовувати її при виконанні службових обов'язків. Адже глибокі знання професійної мови допоможуть краще оволодіти фахом, підвищити ефективність праці, зміцнити ділові стосунки партнерів, адже мова визначає культуру і компетентність фахівця.

У контексті нашого дослідження розглянемо деякі підходи до трактування поняття «іноземна мова професійного спрямування» або «фахова мова».

Термін «фахова мова» («*Fachsprache*») набуває широкого розповсюдження в 60-70 рр. ХХ ст. в німецькомовних країнах зі значенням «мова певної галузі, фаху». Однак окремі уявлення та перші роботи, що відображали різні сторони та властивості цього явища, стали з'являтися в зарубіжній лінгвістиці ще в кінці ХІХ – на початку ХХ ст. (Вискушенко С. А., 2015).

Німецький лінгвіст Лотар Хоффман визначає фахову мову як «сукупність всіх мовних засобів, які використовуються у спеціально окресленій комунікативній сфері з метою досягнення розуміння між всіма фахівцями певної галузі» (Hoffmann L., 1985, с. 53). Отже, базовим критерієм виділення фахової мови є співвіднесеність з певною галуззю знання чи професійної діяльності та відповідною комунікативною сферою. Незважаючи на те, що дефініція Л. Гофмана відрізняється послідовністю й логічністю, таке тлумачення, як слушно зазначає Т. Р. Кияк, не враховує того факту, що функціонування даної мови обумовлюється чітко окресленою термінологією, тобто термінологія виступає головним джерелом мовних одиниць та інформації будь-якої фахової мови (Кияк Т. Р., Науменко А. М., Огуй О. Д., 2006, с. 29).

Крім номінативної одиниці «фахова мова», існує також термін «мова для спеціальних цілей». Згідно з дослідженнями Л. Бесікерської та В. Лейчика, останній із зазначених термінів з'явився в англійськомовних країнах (*language for special purposes (LSP)*) на позначення різновиду національної мови (Lejczyk W., Biesiekińska L., 1998, s. 7).

У колективній праці «Довідник англійської мови для спеціальних цілей» міжнародні експерти з питань англійської мови досліджують різні аспекти проблеми англійської спеціальної мови. У посібнику вказується, що англійська спеціальна мова відноситься до викладання або навчання англійської як другої або іноземної мови, де мета суб'єкта навчання – це використання англійської

мови у конкретній галузі. Зазначено, що ключова особливість курсу англійської спеціальної мови полягає в тому, що зміст і цілі курсу орієнтовано на специфічні потреби суб'єкта навчання (Paltridge B., Starfield S., 2013, p. 2).

Е. Е. Валєєва, також, вважає, що однією з ключових проблем при викладанні спеціальної мови є різноманітність професійних областей. Авторка зазначає, що найбільш складним завданням є впровадження необхідного змісту та структури мовного курсу таким чином, щоб задовольнити професійні вимоги майбутніх спеціалістів (Валєєва Е. Е., 2013, с. 82). На підставі цього твердження можна вважати, що аналіз специфічних потреб майбутньої діяльності суб'єкта навчання обґрунтовує вибір цілей навчання іноземної мови (ІМ) і, відповідно, впливає на формування змісту предмета «Іноземна мова професійного спрямування» для конкретної спеціальності.

Для більш детального розуміння досліджуваної проблеми вважаємо за доцільне розглянути поняття «менеджер освіти». Менеджером називається людина, яка професійно здійснює функції управління на основі сучасних наукових методів керівництва (Elvira E., 2013).

Поняття «менеджер освіти» увійшло у вітчизняну систему освіти із зарубіжних країн, зокрема із США, Франції, Великобританії та ін. Це зумовлено впливом економічних умов, розвитком ринку освітніх послуг, становленням освіти як галузі економіки. Підготовка менеджерів освіти і розвиток їхньої професійної компетентності є актуальними для нашої країни, оскільки, керівні посади у закладах (установах) освіти обіймають переважно педагоги, які не мають спеціальної управлінської підготовки. Тільки на початку ХХІ ст. в Україні педагогічні університети на професійній основі почали здійснювати підготовку менеджерів освіти. Менеджер освіти – це професіонал-управлінець, який здійснює організацію і координацію діяльності колективу на основі врахування об'єктивних законів та закономірностей економіки, соціології, психології, конфліктології тощо, тобто управління на науковій основі. Менеджером освіти може бути управлінець, директор, адміністратор, найманий професійний керівник, що не є власником організації. Саме на нього покладається відповідальність за розробку, прийняття і виконання рішень, спрямованих на забезпечення ефективного виконання завдань, які стоять перед його підлеглими і ЗНЗ загалом. Головними завданнями менеджера будь-якого рівня та у будь-якій організації є: визначення мети управління, стимулювання, комунікація і контроль. Управління передбачає виконання таких функцій як планування, організація, координація, мотивація та контроль. Виконання функцій забезпечує умови для продуктивної й ефективної праці зайнятих в організації працівників і отримання результатів, які

б відповідали поставленим цілям. Якщо управляти можна усіма елементами виробництва, то впливати можна лише на людей, персонал (Друкер П. Ф., 2000, с. 44).

Викладання англійської мови для менеджерів освіти, як і для будь яких інших спеціалістів вузького профілю має свої особливості які, на наш погляд, зумовлюють суттєву різницю між викладанням курсів загальної англійської мови. Цю думку підтримує російська дослідниця А. Крупченко, яка вважає, що функції викладача ІМ для спеціальних цілей набагато ширші за функції викладача загальної ІМ. Це, по-перше, обумовлено кількістю зростаючих вимог до викладача спеціальної групи. Викладач спеціальної групи окрім володіння навичками загального лінгвістичного рівня, таких як, наприклад: презентування граматичного і лексичного матеріалу, виправлення помилок, побудування заняття на основі сучасних вимог тощо, для курсу професійно орієнтованої ІМ конкретної спеціальності має проаналізувати запит потреби цієї спеціальності і відповідно до них побудувати навчальний і методичний матеріал для навчання професійної ІМ майбутніх фахівців відповідної галузі. По-друге, викладач мови для спеціальних цілей має виокремити завдання і мету програми, яких по завершенні курсу навчання дисципліни студент має досягти. Викладач також формує не тільки комунікативні і лінгвістичні, але й професійні навички; розроблює засоби контролю для перевірки сформованості цих навичок. По-третє, викладач ІМ для спеціальних цілей має правильно відібрати і при необхідності адаптувати навчальний матеріал у відповідності до вимог спеціальності і конкретного ВНЗ, а в разі його відсутності розробити новий навчальний матеріал, в той час як викладач загальної ІМ користується вже готовим навчально-методичним комплексом (Крупченко А. К., 2007, с. 28).

Для нашого дослідження визначальним є припущення, що сучасний стан викладання ІМ має базуватися на поєднанні та найдоцільнішій комбінації різноманітних підходів та відповідних їм методів навчання. Наведені вище особливості викладання іноземної мови для спеціальних цілей, слугували виробленню концепції проектування курсу «Іноземна мова у професійному середовищі».

Дисципліна «Іноземна мова у професійному середовищі» належить до нормативних дисциплін і вивчається у першому семестрі. Кількість годин практичних занять – 30, для самостійної роботи – 58. Курс призначений для різнорівневих слухачів, що навчаються в одній групі. Одна частина студентів – випускники вищого навчального закладу, які тільки-но отримали диплом бакалавра віком 21-22 роки з рівнем володіння загальнонавчальною англійською мовою B2, B2+ і мають за мету досягти такого ж рівня в опануванні англійською мовою у професійному середовищі (30-35% від числа всіх студентів даної спеціальності). До другої

категорії належать дорослі, які мають стаж роботи у дошкільних, середніх, професійно-технічних навчальних закладах освіти, віком 23-49 років з рівнем володіння мовою, що варіюється від А1 до В1 (65-70%).

Навчання проводиться за спеціально розробленим для цього курсу навчально-методичним комплексом, що включає навчальну та робочу програми навчальної дисципліни, методичні рекомендації до проведення практичних занять і самостійної роботи, засоби діагностики навчальних досягнень студентів, перелік навчально-методичних посібників, технічних засобів навчання, інформаційних матеріалів з дисципліни тощо.

Проектування і конструювання комплексу відбувалося з урахуванням міжпредметно-інтеграційних процесів, що мало на меті створення викладачем спеціального професійно-навчального середовища, яке дає змогу в межах кількох навчальних дисциплін гуманітарного циклу організувати професійно-спрямоване навчання студентів.

Вважаємо, що у проектуванні професійно-орієнтованого навчання найбільш доцільним є певний алгоритм дій викладача. Таким алгоритмом у нашому дослідженні було:

1. визначення діагностичних цілей навчання майбутніх менеджерів освіти у процесі вивчення психолого-педагогічних і управлінських дисциплін (це знання специфіки міжособистісних взаємин у психолого-педагогічному аспекті на професійному рівні; вміння використовувати навички спілкування у фахових ситуаціях та в умовах іншомовної взаємодії);

2. обґрунтування змісту психолого-педагогічної підготовки в контексті майбутньої професійної діяльності фахівця сфери освіти (удосконалення змісту навчальних програм);

3. виявлення структури навчального матеріалу, його інформаційної ємкості, а також системи смислових зв'язків між його елементами;

4. визначення необхідних рівнів засвоєння вивченого матеріалу і вихідних рівнів навченості студентів (з метою порівняння результатів експериментального дослідження);

5. розробка процесуального аспекту навчання: використання віртуально-професійних симуляційно-ігрових ситуацій у вигляді комплексу взаємопов'язаних пізнавальних і практичних завдань у безперервній діловій грі

6. пошук спеціальних дидактичних процедур засвоєння цього досвіду, відбір організаційних форм, методів, засобів індивідуальної та колективної навчальної діяльності студентів;

7. вияв логіки організації педагогічної взаємодії зі студентами на рівні суб'єкт-суб'єктних взаємин з метою перенесення засвоюваного досвіду на нові сфери діяльності;

8. відбір процедур контролю і оцінки якості засвоєння програми, а також способів індиві-

дуальної корекції навчальної діяльності майбутніх управлінців.

Навчання іноземній мові у професійному середовищі базується на новітніх підходах і інноваційних видах навчальної діяльності. Найпродуктивнішим серед них вважаємо так звану «безперервну ділову гру» – імітацію професійної діяльності у навчальних умовах, розглядаючи її як технологію активного навчання, яка ефективно використана у підручнику «Business Projects» (Тарнопольський О. Б., Кожушко С. П., 2007, с. 274-279). За правилами безперервної ділової гри вся навчальна діяльність студентів протягом усього курсу поєднується єдиним «сюжетом». Таким чином, з перших же занять студенти діють в залежності від «сценарію», за умовами якого окремі групи студентів в залежності від місця роботи, рівня володіння іноземною мовою тощо, «створюють» навчальний заклад. Вони самостійно призначають ролі, коло їх обов'язків та повноважень. Перший рівень – обирається директор навчального закладу, визначаються стратегічні напрями розвитку закладу, створюється «документи», що регламентують діяльність закладу (Статут закладу, угоди про співпрацю, єдині вимоги до учнів школи, план організаційних, методичних та інших заходів, посадові інструкції, критерії відбору працівників). Другий рівень – обираються заступники директора установи, відповідальні за навчальну, виховну роботу, соціальний педагог, шкільний психолог, помічник директора закладу з господарської частини. Третій рівень – призначаються учителі, вихователі, класні керівники, що виконують управлінські функції стосовно учнів і їхніх батьків, керівники дитячих об'єднань, гуртків у системі позакласної роботи.

В процесі активної діяльності, залучення до вирішення важливих завдань, навчання іноземній мові відбувається у майже подібному на реальне навчально-орієнтованому середовищі. Здійснюється взаємодія між «керівниками» навчальних закладів різних рівнів. Студенти проводять статистичні дослідження, визначають критерії рейтингів вчителів, вихователів. Вирішуються також питання щодо впровадження інноваційних технологій в навчальний процес з використанням засобів ІКТ. Студенти працюють з автентичними матеріалами, рекомендованими викладачем, або знайденими в результаті пошуку в Інтернеті студентами.

На завершальному етапі вивчення курсу студентам пропонується виконання проектної роботи – «рекламування» свого навчального закладу (створення буклетів / презентацій навчального закладу) або випуск журналу з проблем організації і управління навчальним закладом. Роботу студенти виконують в групах в залежності від ролей, що вони виконують протягом вивчення курсу.

Кожне заняття розвивається як моделювання професійної активності, яка реалізується засобами англійської мови. При цьому, як вже сказано

вище, така активність протягом усього курсу навчання пов'язана цілісним сюжетом, який втілює функціонування вигаданих навчальних закладів від моменту їх заснування до розгортання щоденної повсякденної роботи. Таким чином, оволодіння мовою в професійному середовищі здійснюється здебільшого імпліцитно, підсвідомо, через систему навчальних дій, що імітують позамовну професійну активність та позамовне професійне середовище, а не через систему вправ, експліцитно націлених на опанування мови. Експліцитні мовні вправи для засвоєння мовного матеріалу і відпрацювання мовленнєвих навичок його використання та розуміння у мовленні застосовуються у позааудиторній роботі, яка слугує для додаткового закріплення того, що було введено та первісно засвоєно в ході аудиторних занять, де проходила комунікативна навчальна діяльність слухачів, пов'язана з моделюванням ділової активності та англомовної комунікації.

Таким чином, в процесі безперервної ділової гри використовуються такі види навчальної діяльності: аналіз кейсів, мозкові штурми та дискусії; студентські презентації; проектна робота, пов'язана з тим, що протягом усього курсу слухачі виконують наскрізний навчальний проект; пошук (на англомовних освітніх Інтернет-сайтах) інформації, необхідної для виконання творчих навчальних завдань, таких як навчальний проект, презентації, проведення різних видів дискусій тощо; написання письмових робіт, таких як резюме, звітів, статей (для журналу або реклами закладу), які резюмують, підбивають підсумки виконання різних видів творчих завдань.

Висновки. З огляду на вищезазначене, робимо висновок: побудова навчального курсу на основі аналізу реальних потреб студентів у вивченні іноземної мови для професійного спілкування, орієнтованого на практичні потреби майбутніх фахівців, згідно з алгоритмом конкретних дій викладача, з залученням вищезазначених видів навчальної діяльності робить його комунікативним і значущим для студентів, оскільки студенти самостійно «конструюють» власні англомовні знання, навички та вміння у навчальній діяльності, що відтворює або моделює позамовну професійну дійсність, заради якої вивчається мова.

В контексті вивчення проблем викладання іноземної мови для спеціальних цілей перспектива подальших розвідок вбачається нами у дослідженні наступних питань з метою створення підручника для навчання англійській мові у професійному середовищі магістрів спеціальності «Управління навчальним закладом»:

- особливості використання автентичних матеріалів у навчанні англійської мови для спеціальних цілей;
- засоби мотивації при навчанні англійської мови для спеціальних цілей;

- принципи побудови контенту підручника (завдань, вправ, таблиць, інфограм та ін.) у співвіднесенні з найважливішими навичками XXI ст.: вміння критично мислити; співпрацювати у вирішенні проблем; ефективно здійснювати пошук інформації, компетентно оцінювати, вірно і творчо використовувати дані для вирішення конкретних задач; медіа та ІКТ грамотність; життєві та кар'єрні навички.

Література

1. Вискушенко С. А. Фахова мова як об'єкт лінгвістичного дослідження [Електронний ресурс] / С. А. Вискушенко // Науковий блог Національного університету «Острозька академія». – Режим доступу: <http://naub.ua.edu.ua/2015/фахова-мова-як-обект-лінгвістичного/> (дата звернення: 26.07.2017). – Назва з екрана.
2. Друкер П. Ф. Практика менеджмента: [пер. с англ.: учеб. пособие] / П. Ф. Друкер. – Москва : Вильямс, 2000. – 397 с.
3. Кияк Т. Р. Теорія і практика перекладу (німецька мова) / Т. Р. Кияк, А. М. Науменко, О. Д. Огуй. – Вінниця : Нова книга, 2006. – 586 с.
4. Крупченко А. К. Становление профессиональной лингводидактики как теоретико-методологическая проблема в профессиональном образовании: автореф. дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.08 / А. К. Крупченко – Москва, 2007. – 46 с.
5. Тарнопольський О. Б. Ділові проекти (Business Projects) : підручник з ділової англійської мови для студентів вищих закладів освіти та факультетів економічного профілю. Книга для студента та робочий зошит [друге видання, виправлене та доповнене] / О. Б. Тарнопольський, С. П. Кожушко. – Вінниця : Нова Книга, 2007. – 328 с.
6. Elvira E. Valeeva English for special and academic purposes for graduate students at technological university / E. Elvira. – 2013. doi:10.1109/ICL.2013.6644597
7. Handbook of English for Specific Purposes // Edited by Brian Paltridge and Sue Starfield, First edition. – Wiley-Blackwell, UK, 2013. – 577 p.
8. Hoffmann L. Kommunikationsmittel Fachsprache: Eine Einfuhrung. / L. Hoffman. – Tübingen : Gunter Naer, 1985.
9. Lejczyk W. Terminoznawstwo: przedmiot, metody, struktura / W. Lejczyk, L. Biesiekirska. – Białystok : Wydawnictwo uniwersytetu w Białymstoku, 1998. – 184 s.

References

1. Vyskushenko S. A. (2015). Fakhova mova yak obiekht linhvistychnoho doslidzhennia [Professional language as the object of linguistic study]. Naukovyi bloh Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiiia». Available at: <http://naub.ua.edu.ua/2015/fakhova-mova-yak-obiekht-linhvistychnoho/> (ukr).
2. Druker P. F. (2000) Praktika menedzhmenta [Practice of management]. Moscow: Vil'jams, 397 (rus).
3. Kyiak T. R., Naumenko A. M., Ohui O. D. (2006) Teoriia i praktyka perekladu (nimetska mova) [Theory and practice of translation (German)]. Vinnytsia: Nova knyha, 586 (ukr).
4. Krupchenko A. K. (2007). Stanovlenie professional'noj lingvodidaktiki kak teoretiko-metodologicheskaja problema v professional'nom obrazovanii: avtoref. dis. ... d-ra ped. nauk: 13.00.08 [Developing of professional linguodidactics as a theoretical and methodological issue in professional education: extended abstract of Doctor's thesis: 13.00.08]. Moscow, 46 (rus).
5. Tarnopolskyi O. B., Kozhushko S. P. (2007) Dilovi proekty (Business Projects): [pidruchnyk z dilovoi anhliiskoi movy dlia studentiv vyshchych zakladiv osvity ta fakultetiv ekonomichnoho profilu. Knyha dlia studenta ta robochyi zoshyt] [Business Projects: textbook in Business English for students of higher institutions and faculties of Economics. Student's book and workbook]. Vinnytsia: Nova Knyha, 328 (ukr).
6. Elvira E. Valeeva English for special and academic purposes for graduate students at technological university (2013). doi: 10.1109/ICL.2013.6644597 (eng).
7. Handbook of English for Specific Purposes (2013). B. Paltridge, S. Starfield (Eds.). Wiley-Blackwell, UK, 577 (eng).
8. Hoffmann L. (1985). Kommunikationsmittel Fachsprache: Eine Einfuhrung. Tübingen: Gunter Naer (pol).
9. Lejczyk W., Biesiekirska L. (1998). Terminoznawstwo: przedmiot, metody, struktura. Białystok : Wydawnictwo uniwersytetu w Białymstoku, 184 (pol).

ПРОФЕССИОНАЛЬНАЯ НАПРАВЛЕННОСТЬ ПРЕПОДАВАНИЯ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА БУДУЩИМ МАГИСТРАМ МЕНЕДЖЕРАМ ОБРАЗОВАНИЯ

Золотко Юлия, ассистент кафедры английской филологии, Мариупольский государственный университет, просп. Строителей, 129-а, 87500 г. Мариуполь, Украина, juliazolotko7791@gmail.com

В статье рассмотрена проблема преподавания английского языка для профессиональных целей. Определены особенности проектирования дисциплины «Иностранный язык в профессиональной среде» для магистров специальности «Управление учебным заведением», охарактеризован учебно-методический комплекс данной дисциплины. Рассмотрены подходы к трактовке понятия «иностранный язык профессионального направления». Проанализированы функции преподавателя иностранного языка для профессиональных целей. Определен алгоритм действий преподавателя, который является наиболее целесообразным в проектировании профессионально-ориентированного обучения иностранному языку. Приведены примеры новейших подходов и инновационных видов учебной деятельности.

Ключевые слова: иностранный язык профессионального направления; магистр; менеджер образования; язык для профессиональных целей.

PROFESSIONAL PURPOSES OF TEACHING ENGLISH TO FUTURE MASTERS OF EDUCATION MANAGERS

Zolotko Yuliia, Instructor, Mariupol state university, 129-a Budivelnkyiv Ave., 37500 Mariupol, Ukraine, juliazolotko7791@gmail.com

The article studies the issue of teaching English for professional purposes. The author specifies how to design the course «Foreign language in the professional environment» for Master degree students majoring in «Management of the educational institution»; describes the educational and methodological complex of the discipline consisting of educational and working programs of the discipline, methodological guidance for practical classes and self-study work, diagnostic tools for measuring learning outcomes, a reference list of educational and methodological textbooks, technical teaching aids, information resources on the discipline.

The article describes the ways of interpreting the term «foreign language for professional purposes», which is treated in the study as a set of linguistic resources used in the definite communicative sphere in order to achieve understanding between all the specialists of the particular professional area. The author analyses the roles of a teacher of a foreign language for professional purposes; suggests the algorithm of the teacher's actions that is the most rational for designing profession-oriented learning; provides the examples of new approaches and innovative techniques.

The author concludes that the most effective type of educational activity is a continuous role-play which comprises the following teaching and learning activities: case-study, brainstorming and discussions; student presentations; project work involving the students in a semester-long team educational project; searching the information (on English education websites) necessary to perform creative learning tasks such as the educational project, presentations, various discussions; writing essays; resumes, reports, articles (for a magazine or advertisement of an educational institution) aimed at summarizing the outcomes of different creative tasks.

Keywords: foreign language for professional purposes; manager of education; master; professional language.

Стаття надійшла до редакції 07.08.2017

Прийнято до друку 05.10.2017